

Somsen horizon

Lees meer over:

Jaargang 6 - nummer 12 - November 2003

Boottocht
14 mei 2004

Somsen-Mode
1895-1993

Trouwen in
Alkmaar en Miami

Uit het goede hout
gesneden

Remco:
de enige echte
Stamhouder

Wie schrijft,
die blijft . . .

Hoopman:
De grond getrouw

Campingweekend

Halfjaarlijks familiemagazine

Bestuur Somsen Stichting

Theo Somsen [227], *voorzitter*
Hindenhoek 11, 8172 AC Vaassen
tel.: 0578-572 867
E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Gree van Daatselaar-Somsen [53]
vice-voorzitter
Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde
tel.: 0544-375 783
E-MAIL: GREE.VD.SOMSEN@HETNET.NL

Margriet Iserief-Somsen [2878], *secretaris*
Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort
tel.: 033-461 96 43
E-MAIL: J.P.ISERIEF@FREELER.NL

Ada Somsen [75], *penningmeester*
Leusdenhof 298, 1108 DP Amsterdam Zuidoost
tel.: 020-696 18 34
E-MAIL: ADASOMSEN01@ZONNET.NL

Wim Somsen [518], *2e secretaris*
Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne
tel.: 0315-652 115
E-MAIL: SOMSEN@UWNET.NL

Berto Somsen [423], *2e penningmeester*
Burg. Wilhelmweg 27, 7151 AA Eibergen
tel.: 0545-476 272
E-MAIL: BCSOMSEN@CS.COM

Helmut Somsen [1562], *lid*
Provinzialstrasse 70, 46499 Hamminkeln
Bundesrepublik Deutschland (BRD)
tel.: 0049-287 35 36
E-MAIL: HELMUT.SOMSEN@T-ONLINE.DE

Johan Somsen [1089], *lid en vertaler*
Somsen Horizon (Engels)
Schietsbaanweg 11, 8162 GP Epe
tel.: 0578-629 893 / 06 290 324 84
E-MAIL: JOHAN.F.SOMSEN@WXS.NL

Adviseurs Somsen Stichting

Dick Somsen [130], *genealogische bestanden*
Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle
tel.: 038-454 23 60
E-MAIL: SOMSEN.DJ@NET.HCC.NL

John Somsen [2353], *USA en Internet*
35 Springdale Avenue, Holyoke,
MA. 01040-3421, USA
tel.: 001 413 538 77 24
E-MAIL: SOMSEN@CROCKER.COM

Ben Somsen [396], *audio-visuele ondersteuning*
Lariksweg 1, 7151 XW Eibergen
tel.: 0545-472 546, fax.: 0545-475 359
E-MAIL: BENSOMSENVIDEO@TREF.NL

Internet

Somsen website: <http://www.somsen.org>

Bankzaken USA

Mrs Marieke Edwards-Jager Gerlings [725]
920 East Bay Dr. NE# 3D301, Olympia,
WA. 98506-1222, USA
tel.: 001 360 786 15 83
E-MAIL: HOLLAMER@AOL.COM

Doelstelling Somsen Stichting

De Stichting heeft ten doel:

het bewaren en bevorderen van de saamhorigheid tussen personen welke de familienaam Somsen dragen, aan hen gerelateerd zijn of waren dan wel in hen geïnteresseerd zijn.

De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- ♦ het verrichten van historisch onderzoek naar de regio- en familie-geschiedenis;
- ♦ het verzamelen van historische documentatie en genealogische gegevens;
- ♦ het aanleggen en beheren van een (familie)archief en databestanden;
- ♦ het uitgeven van een periodiek;
- ♦ het verstrekken van informatie aan personen, instellingen en instanties;
- ♦ het organiseren van activiteiten ter realisering van het doel van de stichting.

Colofon**Somsen Horizon**

is een uitgave van de Somsen Stichting

Verschijningsfrequentie: 2 x per jaar, in mei en november

Oplage: Nederlands: 200, Engels: 100

Donateurs

Het blad wordt gratis toegezonden aan de donateurs van de Somsen Stichting, die jaarlijks minimaal 15,- overmaken op: **giro 79 09 885** t.n.v. Somsen Stichting, Amsterdam

Kopij

Redactie Somsen Horizon

E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Secretariaat

Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort, tel.: 033-461 96 43

E-MAIL: J.P.ISERIEF@FREELER.NL

Inhoud

Bestuur en Adviseurs, Colofon en	
Doelstelling, Inhoud	2
Voorwoord en Boottocht 2004	3
Somsen-Mode 1895-1993	4
Trouwen in Alkmaar en Miami	5
Uit het goede hout gesneden!	6
Remco: de enige echte Stamhouder	9
Wie schrijft, die blijft	10
Vader (gedicht)	14
Hoopman: De grond getrouw	17
Familieberichten	19
Campingweekend	20

*We staan overname van tekst graag toe,
mits met bronvermelding.*

Op de omslag

Remco Somsen [3062]:
de enige echte stamhouder

Lay-out: Bep Berkhoff-van den Boom
Druk: Feluagroep, Apeldoorn

Voorwoord

De nieuwe opmaak (lay-out) van Somsen Horizon leverde positieve reacties op.

Opvallend was die van de vorige vormgevers: Gree en Jan van Daatselaar-Somsen.

Juist zij vonden het prima dat ons familiemagazine in een nieuw jasje werd gestoken. Gree poneerde zelfs de stelling: na vijf jaar moet ieder tijdschrift een gedaantewisseling ondergaan. Met die reactie zijn wij blij, evenals met Bep Berkhoff-van den Boom die haar ideeën over vormgeving zo wist te vertalen, dat onze lezers gretig blijven grijpen naar ieder nieuw nummer!

Nu ik het toch heb over u als lezer van Somsen Horizon: U mag best wat meer trots zijn op uzelf en uw naaste familieleden. Als redactie ervaren wij namelijk nogal eens dat sommigen een zekere schroom hebben om voor het voetlicht te treden en ons een idee voor een artikel aan te reiken. Nog mooier is als u zelf een artikel schrijft voor ons blad, zoals bijv. in dit nummer Gesina van Roekel-Somsen uit Castricum en Dick Somsen uit Doetinchem doen. Wij ontdekken steeds vaker dat er talloze boeiende familieleden zijn met een interessante werkring, passie of belevenis.

Daarom vragen wij u: kruip uit uw schulp, deel uw ervaringen met vele andere familieleden óf geef de redactie een hint; wij zullen daar zeker en dankbaar gebruik van maken.

Een speciale belangstelling hebben wij voor de 'volgende generatie', zeg maar de jeugd en de jong volwassenen in de leeftijd van ca. 15-45 jaar. Met name hen willen wij proberen te interesseren voor de belevenissen van die grote groep wereldwijd verspreide Somsens en aanverwanten. Bovendien hebben wij tijdens de USA-reünie in 2002 gezien hoe verfrissend de inbreng van jeugd en jong volwassenen is! Daarom zal de komende wereldwijde reünie in 2007 vooral de reünie van de komende generatie zijn.

U doet ons een groot plezier als u die komende generatie nu al begint op te warmen voor die gebeurtenis. Een aardig idee is misschien wel: een geschenk-abonnement op Somsen Horizon.

Mooi toch zo vlak voor Sinterklaas en het Kerstfeest?!

gende boottocht? Wel, op zaterdag 14 mei 2004 dus!

Nog lang niet alles is rond maar om een tipje van de sluier op te lichten:

- wij bevaren de IJssel
- lunchpauze in een van de Hanzesteden Doesburg, Zutphen of Deventer
- van 10.00 - 18.00 uur
- kinderen zéér welkom
- plaats van vertrek (tevens aankomst) nog onbekend
- eigen bijdrage ca. 20-25 (kinderen 5,- korting).

Boottocht: zaterdag 14 mei 2004

Eenmaal eerder organiseerden wij een Somsen-Boottocht. Dat was in 2000.

Toen maakten wij met ca. 100 familieleden een tocht van Nijmegen naar Emmerich (Dld.) en weer terug. Over die dag wordt nog steeds met enthousiasme gepraat. Ook wordt gevraagd, wanneer komt de volgende

Alle donateurs krijgen over enige tijd een aparte brief met de definitieve gegevens. En natuurlijk met de mogelijkheid in te schrijven voor deze Somsen-boottocht. Maar omdat het aantal plaatsen op de boot opnieuw beperkt is, bieden wij u nu al een aanmeldmogelijkheid. Uw aanmelding is een voorlopige, dus u bent er niet aan gehouden als de definitieve gegevens u niet uitkomen.

Wilt u zich nu al (voorlopig) verzekeren van een plaats op de Somsen-boot? Laat dit dan z.s.m. weten aan:

Wim Somsen
Hoge Heurnseweg 8
7095 CJ De Heurne
tel.: 0315 - 652 115
e-mail: somsen@uwnet.nl

Somsen Mode 1895-1993

door Derk Jan (Dick) Somsen [144]

Bijna 100 jaar tooiden de inwoners van het Gelderse dorpje Zelhem (20 km. van Aalten) zich met de kleding die hen werd aangereikt door drie generaties Somsens. De laatste eigenaar, Dick Somsen (geb. 1934) brengt de geschiedenis weer tot leven.

Winkel (links) en woonhuis (rechts) anno 1900

Omstreeks 1890 verliet de 20-jarige Derk Jan Somsen [20] Aalten om te gaan werken bij de familie Leerink in Zelhem. De familie Leerink had een zaak in kruidenierswaren, ook werden er manufacturen verkocht en verder alles wat voor de eerste levensbehoeften nodig was. Door een sterfgeval werd de zaak gesplitst en ging Derk Jan (mijn opa) met de voorraad manufacturen naar een meer centraal punt in het dorp. Hij kocht een pand voor ruim 2.500 gulden en opende op 1 augustus 1895 zijn eigen zaak, het begin van bijna 100 jaar *Somsen Mode*. Nu werd zo omstreeks 1900 alles nog per el, later per meter, verkocht en werden hemden, broeken maar ook de werkkleding zelf gemaakt. Dit gebeurde veelal in de winter; dan was er tijd voor want zomers waren de klanten, vooral boeren, voor de winter aan het zorgen.

De familie Leerink had een dochter Johanna Margaretha [122] waar mijn opa wel een oogje op had. Ze trouwden in 1897 en zoals het meestal gaat werden er ook kinderen geboren: drie zonen en drie dochters.

In 1933 overleed mijn opa en werd de zaak voortgezet door zijn vrouw en mijn toen 32-jarige vader Gerrit Jan [124].

Het is midden in de crisistijd, een moeilijke tijd vooral zakelijk gezien. Maar toch neemt mijn vader in 1937 de zaak over. Al in 1930 was hij getrouwd met Helena Elizabeth Meijer [141] en samen zetten ze hun schouders er onder. Drie jaar later breekt de oorlog uit en werd het heel moeilijk om in de volgende jaren aan voorraad te komen, vooral in het laatste oorlogsjaar. Om het inkomen van zijn gezin op peil te houden werkte mijn vader ook nog op een distributiekantoor, waar bonkaarten werden afgegeven.

In 1944 werd hij door de Duitsers opgepakt en als gijzelaar tewerkgesteld in Zevenaar. Daar moest zwaar werk verricht worden. Uit Zelhem kwamen echter te weinig mannen naar Zevenaar om daar voor de Duitsers te werken. Als drukmiddel werd bekend gemaakt dat de gijzelaars zouden worden doodgeschoten als er niet meer Zelhemmers kwamen werken.

Modernisering 1955

De executie werd op het laatste moment afgeblazen. Vlak voor de kerstdagen werd mijn vader vrijgelaten en liepen hij met een aantal anderen terug van Zevenaar naar Zelhem.

In maart 1945, vlak voor het einde van de oorlog, werden de zaak en het woonhuis gebombardeerd. Het pand was rijp voor de sloop maar werd toch weer opgebouwd. Aanvankelijk met alles wat maar voorhanden was en later, toen er weer bouwmaterialen te koop waren, definitief. Ruim een jaar na het bombardement stond het woon-winkelhuis er weer!

Dan doen de eerste ziekteverschijnselen zich voor bij mijn vader. Bij een opname in het ziekenhuis werd geconstateerd dat hij o.a. difterie heeft gehad, waarschijnlijk een nasleep van de oorlog. Ook werd reuma geconstateerd en gaf zijn hart problemen. Toch blijft hij de zaak leiden totdat hij in 1951 plotseling overlijdt aan een hartstilstand.

Gelukkig was de derde generatie reeds werkzaam in de zaak. Weliswaar nog te jong om de zaak te leiden maar samen met moeder moest het kunnen! In 1955 werd de hele zaak ingrijpend gemoderniseerd nadat vlak na de oorlog de zaak reeds was uitgebreid.

In 1962, ik was toen 28 jaar, ben ik eigenaar van de zaak geworden en samen met mijn vrouw Aly Jagt [239] werd de zaak uitgebreid. Eind jaren zestig werd er in pandig een vergroting doorgevoerd. Ook de collectie veranderde want de damesconfectie was sterk in opmars, wat tevens inhield dat de inkoop veel meer aandacht en tijd kreeg. Bijna wekelijks moest er naar Amsterdam worden gereisd voor het ophalen en inkopen van nieuwe voorraad.

Omdat het steeds drukker werd in de modezaak en het ruimtegebrek steeds nijpender, besloten wij om een nieuw gedeelte aan de zaak aan te bouwen; in 1982 werd ook dat nog verder vergroot.

Innovatie 1975

Vanwege gezondheidsredenen en het ontbreken van een opvolger namen wij in 1992 het besluit de zaak te verkopen. Dit lukte waardoor er begin 1993 een einde kwam aan een tijdperk van bijna 100 jaar Somsen Mode in Zelhem.

Onze opvolgers hebben deze naam nog een aantal jaren gehandhaafd, zodat toch een eeuwlang Zelhem vertrouwd is geweest met de naam en faam van *Somsen Mode*.

Dick en Aly Somsen-Jagt

Trouwen in Alkmaar en Miami

door Gesina van Roekel-Somsen [443]

Wat kan in een jaar tijd je familie ingrijpend veranderen! Gerrit [444] en Gesina [443] van Roekel-Somsen en hun kinderen Ilse [2851] en Albert [2852] ondervonden dat. Voor veel van onze familieleden zal het verhaal dat Gesina hieronder vertelt herkenbaar zijn. Zij hebben die fase in hun leven misschien al achter de rug, maar voor de familie Van Roekel-Somsen uit Castricum (Noord-Holland) was het allemaal spiksplinternieuw!

Trouwdag in Alkmaar van Ilse met Bart van den Hooff

De aankondiging van alle veranderingen kwam eigenlijk al bijna twee jaar geleden met de mededeling dat we opa en oma zouden worden. Onze dochter Ilse en haar partner Bart van den Hooff kenden elkaar al hun halve leven en nu eindelijk dan gezinsuitbreiding. Van het één kwam het ander en ze besloten toch nog de gang naar het gemeentehuis van Alkmaar te maken om elkaar in het bijzijn van de voltallige familie het ja-woord te geven. Vrijdag 19 april 2002 werd een feestelijke dag met prachtig weer.

De geboorte van Matthijs

Daarna kwam voor ons de gedenkwaardige dag van de geboorte van ons eerste kleinkind. Twee weken voor de vermoedelijke datum van bevalling wilde de a.s. moeder nog graag mee naar een familieweekend in Kijkduin bij Den Haag. En daar werd op vrijdag 15 juni 2002, totaal ongepland, Matthijs geboren (in het Bronovo ziekenhuis, waar al zoveel koningskinderen ter wereld kwamen).

Baby Matthijs

Bruidsstoet in Alkmaar

Vorbereidingen trouwdag in Miami

Of dit nog niet voldoende was, kwam onze zoon Albert ons vragen of we mee wilden gaan naar Miami (Florida, USA) want zijn vriendin

Lissa Carrion en hij hadden besloten daar rond de jaarwisseling van 2003 te gaan trouwen. Een hele organisatie voor het a.s. bruidspaar. Maar ook de rest van de familie had nogal wat te regelen. Er moesten tickets worden gekocht, hotelkamers gereserveerd voor familie en vrienden uit Nederland (en dat juist in zo'n drukke tijd rond de feestdagen als de vliegtuigen naar Amerika en de hotels in Miami Beach boordevol zitten). Ook moest er diep nagedacht worden over wát we zouden dragen,

want het zou een groot feest worden met alles wat een Amerikaanse bruiloft zo uniek maakt.

De bruid vertrok al in november 2002 naar Amerika. Heerlijk voor haar: al met Thanksgiving thuis!

Maar daarna moest ze aan het regelen. Dat was niet altijd even gemakkelijk, want ook al heeft de familie een huis in Miami, haar moeder woont in Columbus, Ohio en dat is bepaald niet in de buurt. Gelukkig liep alles voorspoedig en kon Albert op Tweede Kerstdag afreizen naar zijn bruid, die inmiddels al in Miami op hem wachtte. In de vroege ochtend van 29 december vertrokken wij. Het werd een lange vlucht, ook voor baby Matthijs, maar alle hulde voor de KLM die erg goed voor hem zorgde. De volgende dag konden we uitrusten en Miami Beach verkennen. Dat ging gemakkelijk want ons hotel stond aan Collins Avenue in het prachtige Art Deco district. We konden ook direct naar het strand en zelfs zwemmen in de Atlantische Oceaan, zulk lekker weer was het. 's Avonds kwam het bruidspaar ons uitleg geven over alles wat er op het programma stond tot 3 januari, hun trouwdag.

Op Oudejaarsdag hadden wij, de ouders van de bruidegom, gelukkig geen verplichtingen. We stapten dus in onze huurauto voor de lange en prachtige rit naar het beroemde Key-West. De azuurblauwe oceaan maakte op ons een onvergetelijke indruk. Jammer alleen, dat we weer snel terug moesten want op Oudejaarsavond mochten wij het vuurwerk op Miami Beach niet missen.

Op Nieuwjaarsdag waren wij 's avonds de gast van Lissa's moeder op een Haitian-dinner. Een uitgebreide familie heette ons hartelijk welkom. Voor Matthijs was het allemaal wat te druk, maar wij genoten. Wat een gastvrije familie waarin onze zoon werd opgenomen! Donderdag 2 januari was voor ons opnieuw een enerverende dag. Er was een try-out in de kerk gepland met de hele familie van beide kanten en het bruidspersoneel, dat hield in: de Matron en Maid of Honor, de Best men, de Bridesmaids en de Junior bridesmaid, de Groomsman, de Flowergirls en de Ring-bearers. Het duurde uren voor iedereen wist wat zijn rol en plaats in de stoet was. 's Avonds zouden wij als ouders van

de bruidegom een Rehearsal-dinner verzorgen. Daarvoor had onze zoon een restaurant in luchtmachtstijl (het '94th Squadron') bij het vliegveld van Miami uitgezocht.

Trouwdag Albert en Lissa Carrion

En toen brak de belangrijke dag aan. Gelukkig voor ons werd het niet zo warm. Na die uren oefenen van de dag ervoor liep alles nu op rolletjes. Alleen werd het orgelspel in de kerk onze Matthijs wat teveel: huilen dus.

Dat was jammer voor één van ons, die daardoor de plechtigheid misliep.

Na de felicitaties na afloop vertrok het bruidspaar in grootse stijl (per limousine) naar het Radisson Deauville Hotel op Collins Avenue.

Wat de sfeer extra bijzonder maakte was de prachtige kerstversiering van de eindeloze reeks hotels aan het strand. Het maakte het sprookje compleet.

Trouwdienst in Miami

Bruidspaar: l-r: Gerrit, Gesina, Lissa, Albert, Ilse & Bart met Matthijs

In het hotel kregen wij de gelegenheid in alle rust met de naaste familie een toast op het paar uit te brengen. Daarna werden wij verwacht in de prachtig versierde feestzaal waar wij op echt Amerikaanse wijze werden voorgesteld aan de verzamelde familie, het leek wel een Oscar uitreiking!

Daarna kon het diner beginnen. Grappig vonden wij de toasts die steeds werden uitgebracht op het bruidspaar. Zelf hadden wij al in Nederland een presentatie over onze zoon Albert en onze familie voorbereid, compleet met de vlag en de landkaart van Nederland. En dan te bedenken dat alleen al Florida vijf keer zo groot is als ons land.

Onder de klanken van *We are family* volgde er een polonaise door de zaal.

Na het diner werd de bruidstaart aangesneden en ten slotte volgde nog het ritueel van het werpen van het bruidsboekje tussen de verzamelde ongetrouwde vrouwelijke familieleden en (voor ons helemaal nieuw) de kousenband tussen de mannelijke ongetrouwde familieleden. Na het maken van foto's van het voltallige gezelschap was het feest afgelopen. Baby Matthijs had geen last gehad van het feestgedruis en was overal doorheen geslaperen.

Nagenieten

Voor ons braken er hierna nog een aantal vakantiedagen aan. Wij bezochten de volgende dag het nationale park The Everglades en reisden daarna door naar het noorden om Kennedy Space Center te bezoeken, waar we de, later verongelukte, Space shuttle klaar zagen staan voor lancering.

Wat is die vlucht op een drama uitgelopen. Vreselijk!

Er was ook nog tijd voor een bezoek aan Sea World in Orlando. Daarna reden we weer terug naar Miami om afscheid van het bruidspaar te nemen.

Toen we terug waren in Nederland was het nieuwe jaar nog maar net begonnen, maar wij hadden *The Event of the Year* al achter de rug. Amerika zal ons zeker weer terugzien, want we voelen ons er meer dan welkom!

En wat de veranderingen in de familie betreft: daar zijn we inmiddels al helemaal aan gewend

Presentatie: iets over Albert
l-r: Bart, Robert Liefing (vriend), Gerrit en Gesina

Uit het goede hout gesneden!

door Theo Somsen [227]

Eigenlijk is hij iemand met weinig geduld, iemand van 'gauw-gauw'. Toch is er iets gebeurd met Bernard Somsen [513] uit Aalten (Lintelo) waardoor hij soms de rust zelve is. 'Hoe is dat nou toch mogelijk?' vraagt hij zich af.

Op een warme zondagmiddag in augustus loop ik het riante Lintelose erf op van Bernard en Hermien Somsen-Klanderman. Geen teken van leven. Ik bel aan maar niemand komt opdagen. Wel hoor ik meeslepende Duitse schlagermuziek. Nog eens bellen en voor de ramen heen en weer lopen. En ja hoor: ik word ontdekt, de muziek verstomt en binnen 'no-time' zitten Bernard, Hermien, hun zeer nieuwsgierige zoon Marco [545] en ik aan de koffie. Mét een groot stuk taart, want Hermien [515] vierde gisteren haar 70ste verjaardag. Met tal van Somsens heeft Bernard gemeen dat hij een gemakkelijke prater en plezierige verteller is. Maar wat wil je: hij heeft daarmee al 74 jaar ervaring.

Zo kom ik al snel aan de weet dat hij ooit een pluimveehouderij met maar liefst 30.000 kippen runde aan de Brakenweg in de Aaltense buurtschap Lintelo. Die verkocht hij in 1984 waarna hij een kinderboerderij startte en als vrijwilliger de buurtbus bestuurd. Zonder muziek zou hij niet kunnen leven. Bepaald eenkennig is hij niet op dat gebied, want heel graag luistert hij naar Duitse schlagers, Heimatmuziek, orgelconcerten, de brassband van het Leger des Heils en naar licht klassieke muziek. Zelf maakte hij 25 jaar deel uit van het harmonie- en fanfare-orkest Advendo (Aangenaam Door Oefening) uit Lintelo. De sopraansaxofoon was zijn favoriete instrument. Maar ook hieraan kwam een einde.

Ongeveer tegelijkertijd raakte Bernard geboeid door iets totaal anders. Met stijgende bewondering

Bernard C. Somsen

en interesse zag hij wat een mooie dingen je kunt maken van de diverse houtsoorten. Helemaal onbekend met houtbewerking was hij niet, want had hij al niet eens een kinderstoel, een hobbelpaard en een presenteerblad gemaakt? En voor Hermien een paar tafels? Maar nu ontdekte hij een nieuwe dimensie: de kunst van het houtsnijden. Die kreeg hem in de greep en liet hem niet meer los.

Al 10 jaar geniet Bernard inmiddels van zijn nieuwe hobby, de houtsnijkunst.

Hij herinnert zich nog goed wat hem in het begin veel moeite en dus oefening kostte. 'Ik kon de ogen niet open krijgen', zegt hij over het gezicht uit zijn eerste houtsnijwerk. Meestal krijgt hij een idee als hij een mooie afbeelding ziet op een foto of ansichtkaart. Het liefste wil hij die werkelijkheid zo goed mogelijk weergeven al is dat wel lastig, want op de foto's ontbreekt het perspectief. Daarover moet Bernard dan heel diep nadenken voordat hij aan

het werk gaat met zijn uitgebreide gereedschap (diverse soorten gutsen, schuurpapier en lak) en voordat hij de meest geschikte houtsoort kiest (kersenhout, lindehout, walnotenhouw of het dure Jelutonghout uit Malakka).

Bernard is inmiddels uitgegroeid tot een zeer geroutineerde houtsnijder, een kunstenaar. Zijn productie ligt er niet om: ruim 40 kunstwerken heeft hij vervaardigd! Kunstwerken die behoorlijk gewild zijn op de regionale beurzen waarop hij ze vertoont en waar hij tal van contacten legt.

Zijn belangrijkste thema's zijn:

- Beelden van dieren (zoals gemzen, adelaars, kippen en paarden).
- Tableaus met bijbelse voorstellingen, een kaasmakerij of een ruïne.
- Rijk versierde barometers, door Hermien steevast 'een weerglas' genoemd.

Gemzen en gutsen

Barometers

Meestal werkt Bernard aan zo'n drie houtsnijwerken tegelijk, zodat hij in de ca. zes maanden waarin een houtsnijwerk tot stand komt zijn concentratie niet voortdurend op één kunstwerk hoeft te richten, hij zich de tijd gunt zijn creativiteit te laten rijpen en hij nieuwe energie op kan doen. Is een werk eenmaal klaar en netjes afgewerkt (Bernard: 'Zo weinig mogelijk schuren en met blanke lak vernissen') dan mag het verkocht worden. Maar dat laatste kost Bernard soms best wel moeite. Zo zag ik zijn fraaie houtsnijtableau met de bijbelse voorstelling 'Laat de kinderen tot mij komen'. Bernard zei daarover: 'Dat zal ik echt met pijn wegdoen'.

Maar ja, hobby's kosten geld en je wilt toch ook weer nieuwe materialen aanschaffen en vooral mooie nieuwe kunstwerken maken...

Heeft de passie voor de houtsnij-kunst nu ook nog iets met Bernard zélf gedaan?

'Weet je', zegt Bernard, 'in het dagelijks leven ben ik vrij ruw en heb ik weinig geduld. Maar als ik bezig ben met het maken van een houtsnijwerk ben ik volledig geconcentreerd, zeer precies en de rust zelve. Hoe is dat nou toch mogelijk?' Ik denk dan maar: Zie je wel, ook Bernard is uit het goede hout gesneden!

Als u interesse hebt in het werk van Bernard Somsen en misschien wel één van zijn kunstwerken wilt kopen neem dan contact met hem op:

B.C. Somsen
Akkermateweg 5
7122 LG Aalten
tel.: 0543 - 476 362

Tableau: Laat de kinderen tot mij komen

Remco: de enige echte Stamhouder!

door Gree van Daatselaar-Somsen [53]

Hoe het er 350 jaar geleden uitzag bij Geert [272] en Mechtelt [273] Somsen in Aalten kunnen we ons nu nauwelijks voorstellen. Wel staat vast dat Mechtelt en Geert aan de basis staan van iedereen die Somsen heet (zie Somsen Omnes Generationes, pag 31). Maar wie zou toch het eerstgeboorterecht bezitten?

Jaren geleden stonden mijn man en ik met onze kinderen op een hoge rots bij een groot beeld van de Cromagnon-mens, in Dordogne, Frankrijk. Een indrukwekkende gestalte. Zó, dacht men, dat de prehistorische mens er lang voor onze jaartelling uit gezien moest hebben. 'Wie is dat?' Ik antwoord: 'Dat is de over-over Vader van iedereen!' Het was de kinderen volkomen duidelijk.

Zo is het ook in ca. 1666, dan wordt Geert geboren en hij wordt de over-over Vader van alle Somsens. We gaan in gedachten 350 jaar terug in de tijd, van dáár gaan we met grote stappen naar deze tijd, van generatie naar generatie, iedere keer van vader naar oudste zoon. Zo belanden we bij Roelof Somsen [982], geboren in 1956. Vervolgens wordt op 8 februari 1995 in Aalten Remco Somsen [3062] geboren, zoon van Roelof Somsen [982] en Erna Lammers [1056].

Deze Remco, hij heeft de laatste eeuwwisseling meegemaakt (!), behoort tot de twaalfde generatie Somsens, in de reeks: Roelof, Geert, Roelof, Lubbert, Jan, Jan, Roelof, Jan, Roelof, Jan, Roelof, Remco.

Remco Somsen is nu acht jaar oud en een vrolijk, sportief kereltje. Hij is in de hele grote Somsenfamilie de enige, rechtstreekse stamhouder. Zou Remco later een zoon krijgen, dan moet die toch haast wel Jan of Roelof heten. Dat past mooi in de eeuwenoude reeks van namen. Remco lacht een beetje verlegen. Met die toekomst houdt hij zich vast niet bezig. Hij staat met zijn stevige voetbalbenen in het hier en nu. We zitten buiten op één van die warme zomeravonden van dit jaar in

staande: Nicole, Mirjam, Suzanne en Roel Somsen
zittend l-r: Remco en Erna Somsen-Lammers

de grote tuin van een Somsenhuis in Bredevoort, vlakbij Aalten. Het hele gezin is aanwezig: Roel en Erna met hun vier kinderen: Suzanne [1057], 13 jaar; Mirjam [1058], 12 jaar; Nicole [1059], 10 jaar en Remco, de stamhouder is 8 jaar. Remco is vanzelfsprekend de hoofdpersoon in dit kennismakingsgesprek.

De lezers van Somsen Horizon willen toch wel eens weten wat voor een jongen dat is, die enige ware stamhouder.

Een vrolijke, echte Hollandse jongen. De jongste in het gezin. Zijn zussen, alle drie met mooie blonde lange haren en heel vaardig op de trampoline, houden zich bescheiden op de achtergrond, maar ze luisteren mee als vinken! Als Remco even niet op een naam van een vriendje kan komen, souffleren ze bereidwillig. Remco komt na de vakantie in

groep 5 van de basisschool. Hij noemt de namen van zijn vriendjes, waar hij mee naar school gaat of gaat voetballen of gaat zwemmen. Hij heeft al drie zwemdiploma's: A, B en C. Dus kan hij in deze warme zomer gerust mee naar de Slingeplas.

Op mijn vraag: Wat wil je later worden? antwoordt Remco: treinmachinist, dan moeten alle auto's voor mij wachten!

Graag speelt hij met K'NEX, daar bouwt hij van alles van, een molen of een auto. Hij loopt naar binnen om

een groot auto-onderstel op te halen. Ik kijk hem na. Fier rechtop, met zijn stekeltjeshoofd glanzend in de zon. De gel in zijn haar doet hij er zelf in. Bij gebrek aan een spiegel op zijn hoogte gebruikt hij het deurtje van de magnetron. Slim hoor! Binnenkort mag hij voor het eerst mee op kamp. Eén nachtje slapen in een tent.

Spannend!

Maar, wat pas écht spannend was, is dat zijn voetbalteam kampioen geworden is!

Remco speelt voor het eerste jaar als verdediger in Bredevoort F-1. En zij zijn kampioen geworden van de hele regio. Ze trokken als overwinnaars in optocht door de stad. En wie maakte het laatste, winnende doelpunt? Remco Somsen! Bravo! Nou, van die sportieve Somsen-jongen zullen we nog wel 's meer horen!

Bredevoort F-1 Kampioen!
Remco staat rechts

Wie schrijft, die blijft...

door Gree van Daatselaar-Somsen [53]

Een Chinese dichter heeft vele eeuwen geleden opgemerkt, dat je als het ware twee keer leeft, wanneer je iets opnieuw schept in woorden. Met onderstaande terugblik op mijn vader en met name op zijn werk als secretaris van de Gereformeerde Mannenvereniging in Doesburg probeer ik hem opnieuw tot leven te brengen.

Mijn vader: Derk Jan Somsen [40], geboren in Aalten op 7 april 1891 en overleden in Doesburg op 28 augustus 1954. Zakenman en ondernemer, bestuurder, pedagoog. Het liefst was hij docent geworden of zendeling. Maar tot zijn grote teleurstelling besliste zijn vader anders aan het begin van de vorige eeuw. Ik belicht slechts een enkel aspect van mijn vaders leven, hoewel hij een veelzijdig man was: gevoelsmens, autodidact, creatief en nauwgezet, poëtisch, diep gelovig, mooie stem, goed gemanierd, hoofs, tikkeltje ijdel. Een vader om trots op te zijn, dat was ik ook altijd, en nog. Een vader, die mij - zijn zevende kind - van tijd tot tijd complimentjes gaf. 'Ga eens in de erker zitten, Gree, in de zon.' Hij vond de rossige gloed die dan op mijn blonde haar verscheen mooi. Hij stimuleerde mij, zette mij tot studie aan, vond mijn handschrift belangrijk. 'Je hebt mooie handen, Gree, met lange vingers. Maar je moet je nagels iets langer laten. Kijk, dit moet je kunnen horen.' En hij tikte met zijn vingertoppen en nagels op de tafel. Hij had zelf heel mooie grote mannenhanden met slanke vingers en schone, ietsje ronde nagels met een klein bloedblaartje bij de rechterduimnagel. Een vader in wie ik mijzelf herken. Dat gaf en geeft een goed en stevig gevoel van eigenwaarde (zie S.O.G., pag. 165).

Een kleine geschiedenis in twee notulenboeken

te midden van het grote gebeuren van de Tweede Wereldoorlog, 1940 - 1945.

Verbleekte, grijs gewolkte folianten liggen op mijn bureau. Twee bijna identieke folianten, ruim zestig jaar oud. Hoewel gesloten en introvert vertellen ze toch al een verhaal. De randen zijn sleets en het kartonnen binnenwerk is smoezelig zichtbaar, de blauwe op snee is wazig van ouderdom. De ruggen zijn, hoewel vaal, nog in prima conditie. Gestolde verleden tijd. Twee bijna antieke boeken met daarin de handgeschreven notulen van de Gereformeerde Mannenvereniging in Doesburg, vanaf de oprichting in 1942 tot en met de opheffing in oktober 1956. Mijn vader werd in 1942 de eerste secretaris en dat was hij met hart en ziel.

Het eerste foliant is prachtig om in te zien. Met vol geschreven bladzijden in mijn vaders karakteristieke erudiete handschrift. Natuurlijk met vulpen geschreven. Die pen heb ik nog.

Een perfecte bladspiegel, het hele boek door, zuinig geweest op zijn papier, geen witregel te veel.

Een week lang heb ik ieder vrij moment met intense aandacht alles gelezen, met vaders beeld voor ogen. Een historisch document, een prachtig tijdsbeeld van het protestantisme, met name van het Gereformeerde leven.

Ik heb geprobeerd de onzichtbare verhaallijn op te diepen, het verhaal waar ik zelf als puber getuige van was. Het privé-verhaal van mijn vader in die turbulente, angstige en zijn gezondheid verwoestende oorlogsjaren. Als secretaris notuleert hij correct en met verve de oprichting, het verloop, het wel en wee van de Gereformeerde Mannenvereniging. In de gedragen taal van de Mannenbroeders van weleer. Vader privé en vader de notulist strikt gescheiden. Toch ontwaar ik tussen die notulenregels mijn vader, zoals hij was.

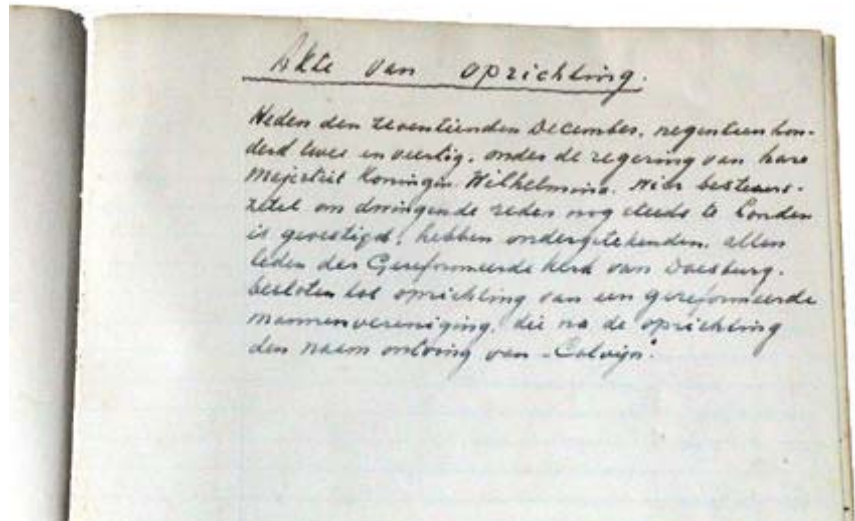
Ik zie hem nog zich installeren aan de huiskamertafel. Op zijn eigen plek aan het hoofdeinde. Eerst legt hij het grote boek klaar, daarna een schoolschrift, waarin de klad aantekeningen staan. Dan komt daarnaast de grote zwarte asbak te staan. Hij pakt een mooie sigaar uit de kast, waarvan hij zorgvuldig en aandachtig het puntje afknijpt. Het is waarschijnlijk een van zijn laatste sigaren. Met getuiste lippen even ronddraaien in zijn mond, daarna de vlam er in. De eerste behaaglijke trek.

Vervolgens schuift hij zijn leunstoel dichterbij en schroeft de dop van zijn vulpen af.

Notulenboek

Hij leest aandachtig zijn aantekeningen door, dan gaat het grote notulenboek open, nog even strijkt hij met zijn volle hand over de lege pagina, als een lichte koestering en begint te schrijven. Hij geniet zichtbaar, kijkt soms peinzend op om dan weer geconcentreerd verder te schrijven. De sigarenrook zweeft door de kamer. Het is er stil. We lezen of schrijven of studeren allemaal. Moeder breit of naait iets, haar oren zijn gespist op onraad buiten. Oorlog is het. Eén lamp aan, één kachel die brandt. Stille saamhorigheid. Dit avondlijke ritueel herhaalt zich week na week.

Akte van oprichting

Eerste foliant

De eerste pagina ontroert me al direct: *Akte van oprichting*. Dat staat er, met zo'n gegolfd lijntje er onder. Daarna komen de gedragen plechtige woorden. Wat me treft is dat Vader die tekst eerst op een afgescheurd schriftblaadje heeft geschreven. Bij wijze van proef. Dat blaadje is ook bewaard gebleven, broos en vergeeld. Duidelijk staat daar die tekst, in de oude spelling, met vaste hand geschreven en met extra fraaie hoofdletters, zonder één aarzeling. In de woordkeus herken ik zijn principes, zijn vastberadenheid, zijn vaderlandsliefde, zijn politieke overtuiging.

Heden den zeventienden December, negentien honderd twee en veertig, onder de regering van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina, wier bestuurszetel om dwingende redenen nog steeds te Londen is gevestigd, hebben ondergeteekenden, allen leden der Gereformeerde Kerk van Doesburg, besloten tot oprichting van een Gereformeerde Mannenvereniging, die na de oprichting den naam ontving van "Calvijn".

Onder deze plechtige woorden volgen de ondertekeningen van de 'broeders'.

Twee verticale rijen van elk acht handtekeningen. D.J. Somsen, rechts bovenaan, als secretaris.

Ik herken alle namen moeiteloos en weet ook de meeste gezichten er nog bij. De bakker, de onderwijzers, de sigarenwinkelier, waar we De Standaard brachten, de drogist en zijn zoon, de loodgieter en de eigenaren van de werf aan de IJssel. Natuurlijk, een klein stadje, een kleine gemeente. 's Zondags twee keer naar de kerk, de gesprekken thuis, de bezoekers. Natuurlijk ken ik die mannen nog. Een jong pubermeisje dat alles ziet en hoort en ergens opslaat in haar geheugen.

Bladerend en lezend passeren mij nu de oorlogsjaren. Hoewel die tijd angstig en bedreigend is, trekken toch wekelijks een tiental mannen zich terug in een rustige, kleine consistoriekamer om zich te verdiepen in ethische, maatschappelijke en theologische vraagstukken, alles in een strak en formeel vergaderritueel. Ieder lid komt aan de beurt om een onderwerp in te leiden. Ze spreken elkaar aan met 'U' en 'Broeder'. Loodzware ernst. Of althans, als er al eens grapjes worden gemaakt, dan komen ze toch niet voor in de notulen. Vader neemt zijn werk zeer serieus.

Handtekeningen oprichters

Vader is vrijwel altijd op de vergaderingen aanwezig. Op een enkele pagina ontwaar ik een ander handschrift, van een plaatsvervangend secretaris. Waarom hij er dan niet is, staat niet vermeld. Toch intrigeert mij dát nu juist. Ik speur de data af en vergelijk zijn handschrift van week tot week. In januari 1944 zie ik dat de kwaliteit van zijn vulpeninkt te wensen over laat. Dik of dun waar het egaal moet zijn. Ook zie ik een paar maal dat hij ondertekent met alleen zijn achternaam. Dat is ongewoon. Had hij haast, was hij gespannen? Soms is de inkt lichtblauw. Water er bij soms? Schaarste?

In zijn jaarverslagen, vaak vier of vijf dichtbeschreven bladzijden, kan hij zijn poëtische en emotionele kanten kwijt. Die jaarverslagen worden voorgelezen op een bijzondere bijeenkomst van de Mannenvereniging: de Jaarvergadering. Met echtgenotes en andere genodigden. Rechtop, het hoofd omhoog, -zó ken ik hem-, met welluidende stem citeert hij Da Costa en strofen uit het Bondslied, knoopt daar een gloedvol betoog aan vast over de veranderingen, die zullen gaan komen, over de oecumene, en over de plaats van de vrouw in kerk en samenleving. Hij noemt niet het woord emancipatie, dat zou wat te prematuur zijn, maar wel zwaait hij openlijk de vrouwen lof toe voor hun sterk stimulerende en ondersteunende houding ten aanzien van het werk van de Mannenbond. Heel bevlogen. Goed zo, vader, als u het had mogen beleven zou u stellig met uw tijd en de naoorlogse veranderingen meegegaan zijn.
Met volledige instemming.

Doesburg aan de IJssel

Ik let scherp op de data en bestudeer zijn handschrift telkens weer. Ik kom nu bij april en mei 1944. Kan ik iets ontwaren van zijn grote zorgen over Freek, (Frederik Hendrik Somsen [47]) zijn oudste zoon, die gevangen is genomen en in *Het Oranje Hotel* is opgesloten? Nee. Geen spoor. Wel wordt de inkt steeds slechter. Op 9 mei 1944 wordt er voorlopig voor het laatst vergaderd. Te gevaarlijk. Razzia's, luchtalarm en bombardementen. Vader duikt onder om te ontkomen aan de Duitse dwangbevelen. Pas op 4 oktober 1945, vijf maanden na de Bevrijding, zie ik opnieuw notulen verschijnen.

Zijn handschrift is iets afgevlakt, iets matter. Het opgewekte, het zwierige is er uit. De oorlogsellende begint zijn sporen te vertonen. Dat kan ook niet anders. Zijn oudste zoon in Vught doodgeschoten. Veel spanningen en onzekerheden, ook om andere kinderen.

De eerste bijeenkomst na de Bevrijding. Er zijn lege plaatsen in de Mannenbond. Eén 'broeder' door de Duitsers doodgeschoten, een 'broeder' die vanwege de scheuring in de Gereformeerde kerken naar 'Artikel 31' is overgegaan en dus geen lid meer kan zijn.

Vader doet nog een poging om hem voor de mannenvereniging te behouden, maar dat voorstel haalt niet de meerderheid van de stemmen. Vader, altijd weerbaar en samenbindend. Toch heeft zijn handschrift in die na-oorlogse maanden niet meer het elan van weleer. Het doet pijn om dat te zien.

Met een kleiner wordende groep mannen worden de vergaderingen voortgezet. Soms negen aanwezigen, soms tien. Vader stipuleert keer op keer in zijn notulen de slechte opkomst.

Ook is vader wel eens plaatsvervangend voorzitter en als de inleider een keer verstek laat gaan haalt vader uit zijn binnenzak een preek en leest die voor. Redzaam en alert als hij is. In 1948 is zijn handschrift gelukkig weer krachtig. Zijn verslagen zijn stipt en gedetailleerd, waar nodig. Wel volgt hij nog steeds de oude spelling: *heusch*, *zoo*, *wensch*. Op 15 september 1949 stelt hij het *ritmisch zingen in de kerk* aan de orde. Hij is daar vierkant voor en met hem zijn hele gezin. Dat onderwerp veroorzaakt uitgebreide discussie. Eind 1949 zie ik dat vader wel viermaal afwezig is. Er wordt geen reden genoemd. Op 11 januari 1950 vraagt vader om bijstand bij de uitoefening van het secretariaat. De eerste tekenen van zijn ziekte? Er komt een nieuwe notulist. Deze mededeling is tevens het slot van de eerste notulenfoliant.

Tweede foliant

De tweede foliant begint in een ander handschrift, maar al gauw kom ik weer vaders wijze van schrijven tegen. Natuurlijk, zijn jaarverslag over de afgelopen tijd. Een gloedvol en bloemrijk jaarverslag in een fraai en markant handschrift. Toen weer wel, gelukkig. Op 15 maart 1950 leest vader het voor op de jaarvergadering. Vijf volgeschreven foliobladen. Hij begint aldus: *Geachte Vergadering. God heeft op ons een taak gelegd, die wij aanvaarden moeten*. Er volgen nog enkele regels uit het Bondslied en dan gaat vader verder: *Met deze regels van ons Bondslied hoop ik u verplaatst te hebben midden in ons vereni-*

gingswerk. Hij vervult zijn taak met verve. Hij brengt eerst, van het afgelopen jaar, het ideële van de Mannenvereniging uitvoerig ter sprake en daarna komen alle praktische zaken aan de orde, om ten slotte op poëtische wijze te besluiten met het laatste couplet van het Bondslied.

Op de nu volgende bijeenkomsten is vader meerdere malen afwezig. Maar in september en oktober zie ik zijn handschrift opnieuw verschijnen als plaatsvervangend secretaris. Op 15 november houdt vader een inleiding en besluit hij met dankgebed.

Dan, op 3 januari 1951, moet vader om gezondheidsredenen het secretariaatswerk neerleggen. Dat wordt erg betreurd. In de notulen staat daarover: *Hij was een toegewijd en kundig secretaris*.

Er volgen daarna bladzijden die moeilijk te lezen zijn. Nieuwe secretaris, ander handschrift. De notulen worden korter en de doorhalingen veelvuldig.

Erelid

Op 17 september 1952 wordt vader, die al ziek is, benoemd tot erelid. Wat zal hem dat blij gemaakt hebben. Twee jaar later, op 28 augustus 1954, overlijdt hij aan 'de gevolgen van aderverkalking'. Bij de opening van het nieuwe vergaderseizoen op 29 september 1954 meldt de secretaris, dat *Broeder Somsen* is overleden. *En de voorzitter stelt hem ten voorbeeld voor ons allen*.

Dan volgt in december 1956 het opheffen van de Mannenvereniging te Doesburg wegens gebrek aan belangstelling. Is met vader de gedrevenheid en de saamhorigheid verdwenen? Of vraagt de wederopbouw van toen alle energie van iedereen?

Naschrift

De twee folianten zijn na 1956 in het bezit gebleven van de laatste secretaris. Na diens overlijden gaf zijn weduwe de twee notulenboeken aan mijn moeder, omdat mijn vader als oprichter en als eerste secretaris er zo met hart en ziel bij betrokken was en er zijn stempel op had gedrukt.

Tussen tekst en lopend handschrift diep ik mijn vader op, Derk Jan Somsen. Zo komt een deel van hem, na zoveel jaren, even opnieuw tot leven.

Wie schrijft, die blijft...

De notulenboeken zijn overgedragen aan het Historisch Documentatiecentrum voor het Nederlands Protestantisme. Vrije Universiteit, De Boelelaan 1105, 1081 HV Amsterdam.

Voor familieleden en andere geïnteresseerden op schriftelijk verzoek ter plaatse in te zien.

*Vader,
heel mijn gevoel in dat ene woord.
Diep in mijn keel proef ik de toon.
Meer dan bij je leven denk je in
mij voort.*

*Vader,
ik ruik de geur van je sigaren,
ik voel de droge warmte
van je hand.
Blauwe dikke aderen
waarvan ik de bloedstroom
tegenhoud
voor even, lief spelletje
van kind bij jou op schoot.*

*Nadrukkelijke stappen
van je grote voeten,
geluid van wandelstok en
kinderstem.*

*Je noemt de namen van een ster
en van planeten, zo ver
van 't kinderoog verwijderd.
En Vader, die dat alles kent
bij name!*

*Nu ik zelf moeder ben
had ik zo graag je nog
gesproken,
ik mis je raad, je lief en
wijs gebaar,
je oordeel over politiek
en staat.*

*Vader,
kon ik nog eens aan je hand
of aan je zij langs de wallen lopen,
kon ik nog eens voelen
de hechte band tussen
jou en mij.*

1972

Gree A. J. v Daatselaar-Somsen

Derk Jan Somsen [40]
1891 - 1954

foto: 1943

Hoopman: De Grond Getrouw

door Theo Somsen [227]

In de buurtschap IJzerlo (Aalten) staan de bedrijfsgebouwen van Hoopman Machines b.v. Ze domineren het hart van de buurtschap. Voor de viering van het 90-jarig bestaan in 2001 schreef Hans de Beukelaer een boek over de geschiedenis van dit bedrijf. Leuk om te weten zult u zeggen, maar wat hebben de Somsens daarmee te maken? Alles!

In 1912 emigreerde de enige IJzerlose smid Hoftijzer * naar Amerika en daardoor hadden de IJzerlose boeren niemand meer om hun paarden te beslaan en hun land bouwwerktuigen te repareren.

De 25-jarige Jan Hoopman [351], die in 1911 een smederij was begonnen in Aalten, nam vol ambitie het bedrijf van Hoftijzer over en vestigde zich als boerensmid in IJzerlo. In december 1912 trouwde hij met de 23-jarige Johanna Willemina (Anna) Somsen [350] van 'De Pellewever' in Aalten.

Jan Hoopman en Anna Somsen
(augustus 1945)
1886-1950 1889-1962

Die kende hij vast al uit de tijd dat hij in Aalten werkte, o.a. als meesterknecht bij smid Somsen in de Landstraat.

De Grond Getrouw

Het boek is werkelijk prachtig verzorgd door uitgeverij Fagus uit IJzerlo.

De titel geeft al aan dat 'trouw' een kenmerk is van dit bedrijf: Trouw aan de buurtschap IJzerlo, aan de medewerkers en aan de klanten. Als gevolg van het thema 'trouw' staat het boek vol met verhalen van en over mensen. Verhalen waar wij voor *Somsen Horizon* vast nog wel eens gebruik zullen maken!

Het aantrekkelijke van het boek is bovendien, dat op bijna alle pagina's wel een of meer foto's opgenomen zijn. Met als resultaat een echt verhalen- en kijkboek.

De smederij van Hoopman werd een begrip in IJzerlo, het bedrijf groeide en met het bedrijf ook het gezin van Jan en Anna Hoopman-Somsen. Een foto van het gezin staat op pag. 161 van ons familieboek.

Natuurlijk verschaft het boek ook inzicht in de (stormachtige) ontwikkeling van het bedrijf, de bedrijfsvoering en de vele nieuwe landbouwmachines die *Hoopman Machines* op de markt heeft gebracht.

In 2001 bestond het bedrijf *Hoopman Machines* 90 jaar en ter gelegenheid van dat jubileum verscheen het door Hans de Beukelaer geschreven boek *De Grond Getrouw*.

**Bram en Thea Hoopman-Kaemingh
1949**

**Jan Willem en Julia Hoopman-Böcker
en dochter Lea**

Van 1911-2001 waren drie generaties Hoopman zeer nauw betrokken bij het bedrijf: Jan Hoopman (1886-1950) [351], Abraham (Bram) Hoopman (1921-1983) [381] en Jan Willem Hoopman (geb.1958) [606]. Hun aandeel in de ontwikkelingsfasen (pionieren, expanderen en consolideren) wordt in het boek

helder uiteengezet, waardoor je hun betrokkenheid en inzet bijna als vanzelf gaat bewonderen en een milde kijk krijgt op (ook) hun eigenaardigheden.

En dan te bedenken dat het zonder de trouw van 'onze' Anna Somsen nooit zover gekomen zou zijn...!

**De Grond Getrouw
Hans de Beukelaer
De Grond Getrouw
Uitgeverij Fagus, IJzerlo 2001
ISBN 90-70017-59-8
15,85**

* Smid Hoftijzer wordt in het boek ook wel Hoftiezer genoemd.

Smederij Hoopman, IJzerlo (ca.1930)

l-r: Willem Lammers 'Luesks' (met fiets), Bernard ter Haar (knecht), Jan Somsen, klant [1233], Bram Sluiskes (knecht), Gerrit Piek (knecht), Hendrik Somsen [1236], Dina Bussink-Somsen [346], Gerhard Aalbers (klant), Hendrik Bussink [347], Jan Hoopman [351], Anna Hoopman-Somsen [350] en hun oudste dochter Lien Hoopman [376], die net is weggeroepen van de was en nog een natte schort draagt.

De beide kleine meisjes op de voorgrond zijn de dochters Willemien Hoopman [383] en Dirkje Hoopman [385]

Familieberichten

In deze rubriek attenderen wij u op de familieberichten die ons bereiken.

Wij geven deze graag aan u door en bedanken iedereen, die de moeite nam ons op de hoogte te stellen van de blijde of droevige gebeurtenissen in hun en onze familie.

Dit stelt onze adviseur, Dick Somsen uit Zwolle, NL. in staat ons genealogisch bestand 'up to date' te houden en wij hierover kunnen berichten in Somsen Horizon.

Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten toezendt aan ons secretariaat:

Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort.

Geboren

16-01-1998: Garrett Zane [5058] z.v. Brett Earl Somsen [3249] en Kelly Jeanne Holm [3562]

16-02-2000: Hester Maureen Somsen [5069] d.v. Edwin Somsen [1813] en Johanna Maria Mohr [5068]

04-04-2001: Anthonie Johnar (Bram) [5061] z.v. Fredrik Willem (Erik) Somsen [554] en Miranda Catharina Johanna (Miranda) ten Haaff [3886]

04-04-2001: Bernd Angelo (Nick) [5062] z.v. Fredrik Willem (Erik) Somsen [554] en Miranda Catharina Johanna (Miranda) ten Haaff [3886]

11-04-2001: Damion Somsen [5055] z.v. Marcha Somsen [695]

13-07-2001: Bram Willem Somsen [5070] z.v. Edwin Somsen [1813] en Johanna Maria Mohr [5068]

15-06-2002: Matthijs van den Hooff [5073] z.v. Bart van den Hooff [5072] en Ilse van Roekel [2851]

30-07-2002: Henry Elliot Quayle [5067] z.v. Douglas Brian Quayle [2956] en Mary Jane Walker [5066]

17-01-2003: Frederique Bernice (Lynn) [5063] d.v. Fredrik Willem (Erik) Somsen [554] en Miranda Catharina Johanna (Miranda) ten Haaff [3886]

11-02-2003: Anouk Marieke Somsen [5071] d.v. Edwin Somsen [1813] en Johanna Maria Mohr [5068]

06-04-2003: Henrique Veiga [5056] z.v. Frederik (Fred) Somsen [466] en Filipa Isabel da Luz Veiga [3920]

Anouk Somsen

Gehuwd

03-11-1999: Edwin Somsen [1813] en Johanna Maria Mohr [5068]

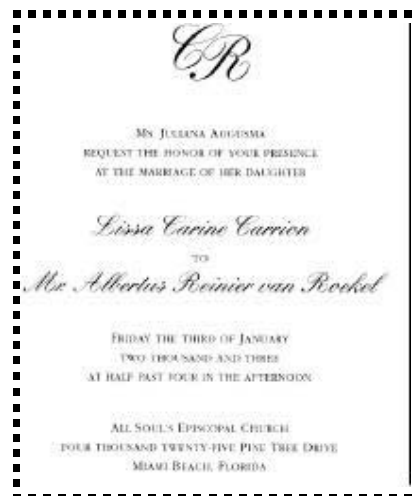
27-11-1999: Douglas Brian Quayle [2956] en Mary Jane Walker [5066]

31-05-2000: Fredrik Willem (Erik) Somsen [554] en Miranda Catharina Johanna (Miranda) ten Haaff [3886]

24-05-2001: Herbert Somsen [543] en Joann Moore [5054]

19-04-2002: Bart van den Hooff [5072] en Ilse van Roekel [2851]

03-01-2003: Albertus Reinier (Albert) van Roekel [2852] en Lissa Carine (Lissa) Carrion [5074]

Trouwkaart Albert en Lissa

Overleden

31-01-2003:

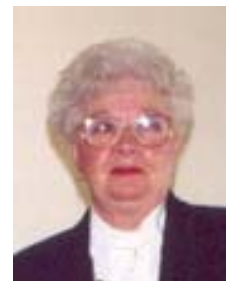
Garrett Zane Somsen [5058],
5 jaar, Idaho Falls, ID. USA

10-04-2003:

Hendrika Dina (Riek) Koskamp-
Somsen [512], 75 jaar, Aalten

07-05-2003:

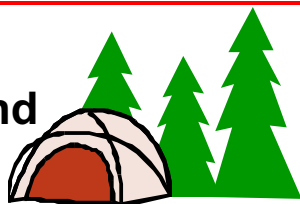
Evelyn Rosamae Tousley-Somsen
[827], 83 jaar, Stone Lake, WI.
USA

Evelyn Tousley-
Somsen

Campingweekend

15 – 17 augustus 2003

Er wordt wel eens gezegd dat een plaatje meer waard is dan duizend woorden. Bijgaande foto's geven slechts de hoogtepunten weer van een zeer succesvol weekend, dat voor de zevende keer gehouden werd.

Stel je alle opwindning voor die er was op de grote reünies in 1997 en 2002, maar dan in het klein en in een zeer ontspannen atmosfeer.

Op pad gaan overdag en gezelschap rond de caravans in de avonduren, de barbecue op zaterdag en een bezoek aan de Somsen lindeboom.

Het weer is altijd perfect dus begin nu al maar vast met het maken van je plannen voor volgend jaar!

John Howard Somsen [2353]

Minicamping 't Hoftijzer

Fietstocht: De Winterswijkse Steengroeve

Aardlagen van miljoenen jaren oud

Citroenjenever voor boer en boerin Veerbeek

Zaterdagavond: Barbecue!